

## Geestelijke inflatie

**E**en jonge officier vertelde mij hoe hij met zijn jongens had moeten terugtrekken.

Ik spaar u allerlei bijzonderheden over dezen terugtocht; wij hebben trouwens allen veel bijzonderheden over dergelijke tochten gehoord.

Maar één ding trof mij, zoodat ik niet nalaten kan het u mee te deelen.

Als er een oogenblik een mogelijkheid tot rusten kwam, als er een betrekkelijk-veilig plekje gevonden was, om even de moede, afgebeulde leden uit te strekken, dan — zoo vertelde de officier — viel het mij op hoevele van de jongens in een hoekje wegkropen, hun zakbijbeltje voor den dag haalden en rustig gingen lezen.

Waren dat buitengewone jongens, extra vroom, extra belangstellend? Toevallig een verzameling van leiders van jongelingsverenigingen en voorgangers in allerlei jeugdarbeid? Het waren doodgevone jongens uit het Noorden, in het leven van elken dag stug en terughoudend.

Ik geloof er niets van dat zij geregeld met een Bijbel in hun zak hebben geloopt. En als zij het gedaan hebben, dan hebben zij dat niet voor elkaar willen weten, vermoedelijk.

De angst voor den Farizeër, vermeerderd met een goede dosis valsche schaamte, hebben wel zooveel macht, dat het bijna tot den goeden toon behoort om de diepste en heiligste gevoelens zorgvuldig weg te stoppen.

Waarom waren er dan nu zakbijbels, waarom kwamen zij nu voor den dag? Was het lafheid, angst voor den dood? Maar onze jongens zijn toch allesbehalve laf geweest!

Ik heb een beter antwoord. Jaren geleden is er in ons land een enquête gehouden onder bekende literatoren. Hun werd gevraagd: stel, dat ge verbannen werdt naar een onbewoond eiland, afgesneden van alle cultuur en allen omgang met de menschen, en het was u geoorloofd boeken mee te nemen, welke boeken zoudt ge dan kiezen?

Het was opmerkelijk, in hoeveel antwoorden de Bijbel genoemd werd, ja zelfs een eerste plaats kreeg.

Het spreekt vanzelf, dat men op de mee te nemen bagage en lectuur kieskeurig wordt, speciaal wanneer men naar een onbewoond eiland verhuist. Er zal een soort van inflatie plaats hebben van de, in het dagelijksch leven zoogenaamd onmis-

bare dingen. De bergruimte in den koffer is beperkt, ik moet dus schiften: dat wel, dat niet, en 't woordje „onmisbaar” verdwijnt van allerlei dingen, waar het jaren lang op bestaan heeft.

Zoo was er voor onze jongens met de mogelijkheid van sterven voor oogen, een mogelijkheid nog duizend malen ingrijpender dan die van het onbewoonde eiland, ook een geestelijke inflatie. Wat is nu het allerbelangrijkste? Wat is nu waardeloos, wat is waardevol?

Bij alle inflatie worden de dingen, wat zij in werkelijkheid zijn. Papier,

hoe groot het cijfer moge zijn, dat er op gedrukt staat, wordt papier en niets anders, niets meer.

Het goud blijft over; het is alleen door de inflatie waardevoller geworden.

Dat was het geval met de soldaten op den terugtocht: zij beleefden, bij de machtige vragen van leven en dood, de allergrootste inflatie, die voor iederen mensch komt en wat zij toen overhielden, dat was — het goud!

Misschien hadden zij achteloos met dit goud in hun zak geloopt, nu zagen zij er de waarde van.

Ik hoop van harte, dat voor hen en voor heel ons volk deze ontdekking een blijvende moge zijn.

A. K. Straatsma



Dit prachtige beeldhouwwerk, voorstellende een zeegolf met een vlucht zeemeeuwen er boven, is te bewonderen in den N.-Amerikaanschen Staat Virginia. Het staat aan de Pohomac-baai en is een gedenkteeken voor de Amerikaansche zeemacht.